

Medlem (Jørgen Berthelsen), den højtærede Minister for Handel og Søfart (Hassing Jørgensen) og mig med Hensyn til Ordet „Spare“ i visse Institutter's Benævnelse, mener jeg, at man kan se bort fra, thi hvis man ved nærmere Under-søgelse af Spørgsmaalet skulde komme til det Resultat, at det er nødvendigt at ændre noget, vil en Ændring i Sparekasselovforslaget, hvorved Ordet „Spare“ rettes til „Sparekasse“, hæve enhver Tvivl om Forstaaelsen af dette Forhold. Jeg skal da tillade mig at anbefale dette Lovforslag, saaledes som det nu er vedtaget ved anden Behandling, til endelig Vedtagelse.

Saaledes som Lovforslaget nu ser ud, ligner det i høj Grad det Lovforslag, som vi her i dette Ting sidste Aar sendte til Folketinget, hvilket Lovforslag i Virkeligheden var bygget paa det Lovforslag, som var fremsat af Kommissionen. Begge hviler paa Kommissionens Arbejde, og det, der skete her i sidste Samling, var, at det blev omskrevet, der blev rettet paa det, men væsentlige, gennemgribende Ændringer var det ikke Genstand for, og det har det heller ikke været denne Gang. Der er kommet en Nyhed ind, som den nuværende højtærede Minister har bragt, nemlig Forbud mod Benyttelse af Checks ved Hævning af Beløb paa Bog eller Indlaansbevis, men ellers er der i Virkeligheden ingen større Nyheder. Lovforslaget ligner altsaa i høj Grad det, vi vedtog i sidste Samling. Men naar jeg tror, at Lovforslaget denne Gang til Trods for, at det ikke er væsentligt forandret, vil have lettere ved at komme igennem det andet Ting, og saaledes snart kan blive til Lov, er det paa Grund af de forandrede Forhold, idet jo nu, lykkeligvis kan jeg sige, baade Sparekassevesenet og Bankvesenet hører under Ministeren for Handel og Søfart. Det voldte adskillige Vanskeligheder sidste Aar, da den daværende Indenrigsminister havde Sparekassesagen under sig og Handelsministeren Banksagen, at de to Ministre, som bekendt, ikke var enige, og jeg havde vistnok ikke megen Uret i, hvad jeg sagde den Gang, at det havde vist sig, at Indenrigsministeren var den stærkeste, for saa vidt som det virkelig lykkedes ham at holde paa, at vi skulde

have det saa meget omtalte Renteraad, saaledes at det havde sat sine Spor i det Lovforslag, som den daværende Handelsminister forelagde, uagtet han aabent og ærligt vedgik, at han syntes ikke om det ulykkelige Renteraad. Jeg tror, at vi nu snart er færdige med det. Der har i Dag været foreslaaet en Erstatning for det, som ikke er blevet vedtaget, men vi har altsaa ikke været udsatte for at faa selve Forslaget om Renteraadet frem, og det var vistnok det, som vilde have skabt Lovforslaget Hindringer. Jeg husker endnu, at der navnlig fra det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen), da Banklovforslaget forlod Landstinget, lød nogle ildevarslende Ord om, at det ikke var Rigsdagens sidste Ord, og han mente, at det vilde være vanskeligt at føre det ene Lovforslag igennem uden det andet. Jeg tænkte mig sidste Aar Muligheden af, at Banklovforslaget skulde kunne være ført igennem for sig selv, men jeg erkendte, at de Vanskeligheder, der kunde opstaa ved det før nævnte Forhold, var store. Det ærede Medlem fik imidlertid Ret, der kom intet af Lovforslagene igennem, Bankloven lykkedes det ikke at faa gennemført. Jeg har bedre Haab i Aar. Jeg tror, at det, den højtærede Minister for Handel og Søfart indrømmede ved Sagens første Behandling her, at han meget vel kunde tænke sig, at Banklovforslaget gik sine egne Veje uden at kræve Følgeskab af Sparekasseloven, svarede til Virkeligheden, og at dette Lovforslag skulde kunne føres igennem.

Bankloven bliver altsaa det første Forsøg paa at lovgive paa dette Omraade. Jeg erindrer om, at Bankerne ikke har udtalt noget som helst Ønske om at faa en Banklov, men snarere et Ønske om, at naar de fik en saadan, den da maatte komme til at genere den Del af Erhvervs-livet, som har med Banker at gøre, saalidt som muligt, og det er et rimeligt Krav. Men paa den anden Side maa det erkendes, at Spørgsmaalet om vort Pengevæsens forsvarlige Ordning har Krav paa Lovgivningsmagtens Opmærksomhed, paa at blive lovfæstet i visse Henseender. Jeg vil dog tro, at den Lov, vi nu er ved at vedtage, maa opfylde alle de Betingelser, som med Rette kan stilles til den. Jeg